

(0138)



LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

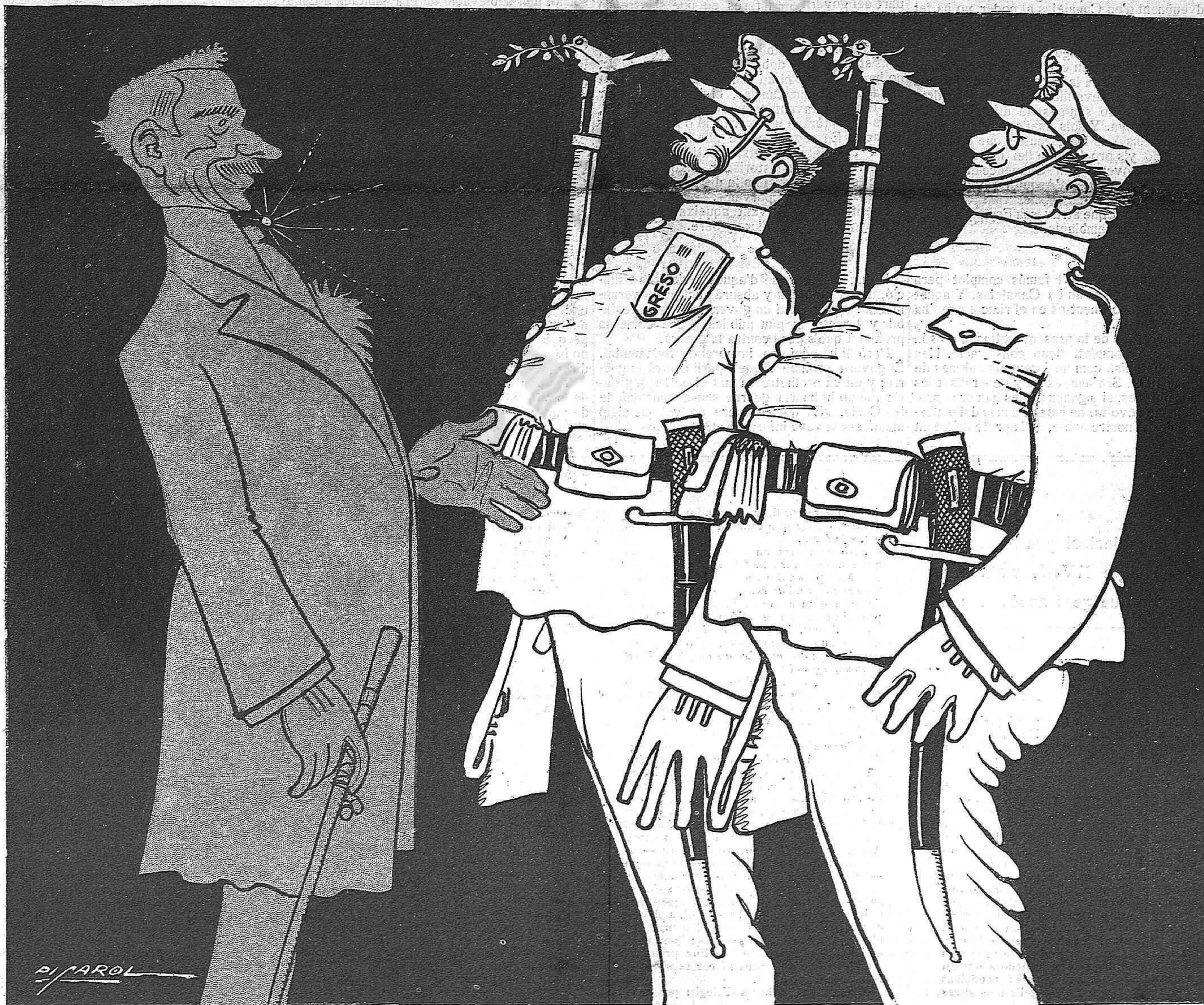
ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagosa)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

Defensors de l'ordre



L'ALACANDRO Y L'EMILIANO: - Vaja, senyor Portela, ¿veritat que'ns hem portat be?
EL GOVERNADOR:—Sí. ¡Llástima que també no haguessiu sigut a Valencia, a Saragossa y a Sevilla!...

La Fransa al Marroc

aprovar cap conducta. Ens limitem a remarcar la llissó que se'n desprèn.

En quant a l'anticipació de la vaga en els diaris, intentada en la nit del dissabte al diumenge, cal dir que va ésser un desproposit. Potser, com creuen alguns, va ésser cosa d'elements interessats en que la vaga del dilluns fracassés.

Perquè, ¿quin objecte tenia l'anticipació? Els que realisaren el cop diuen que ho van fer pera declarar la vaga per sorpresa. L'explicació es infantil. L'endemà era diumenge, y, així com així, se donava la treva natural d'un dia de festa. Nosaltres hem vist un escrit d'un conegut sindicalista, actualment a la presó,—escrit enviat a un diari local y que les actuals circumstancies no han permès publicar—en el qual s'afirma rodonament que l'intent de vaga del dissabte al vespre el realisaren alguns lerrouxistes ab el fi de que'l moviment abortés. No sabem fins a quin punt té raó el sindicalista audít.

A. R. y V.

La caritat mal entesa



A *Veü*, que no essent de cap partit troba un gust indefinible en anar contra tota iniciativa de flaire lliberal, donava aquet dia una nova entenedora. Deia que demà, dia 24, estrenaria la Mare de Deu de les Mercès un trajo riquíssim brodat d'or y plata, ofrena que a la patrona de Barcelona ha tingut a be el fer una família d'aquesta ciutat. A continuació donava *La Veü* el nom de la família. Nosaltres el guardarem perquè no'ns agrada fer el joc dels carcundes.

En aquets temps de bullangues obreres, de malestar, d'encariment de les subsistencies, de baixa en els jornals, de manca de feina, temps de borinades y d'inquietut, noves com aquesta de *La Veü* constitueixen ben be un consol. Al patrici que ha costejat el luxós trajo a la Verge de les Mercès el proposariem nosaltres tot seguit pera formar part d'un tribunal d'arbitratge en el primer conflicte de caracter obrer que aquí's presentés.

Sense intenció de ficarnos en les coses del proxim, y menos criticar lo que ab els seus diners el veí fassi, que pera això són seus, y per això prenen aquí les lluites socials el caracter agut que tothom lamenta; sense anim de ficarnos en lo que no'ns correspon, hem de confessar que aquesta ofrena a la Verge sona a les nostres orelles com a cosa exòtica, a quelcom d'extrany que no estem acostumats a veure.

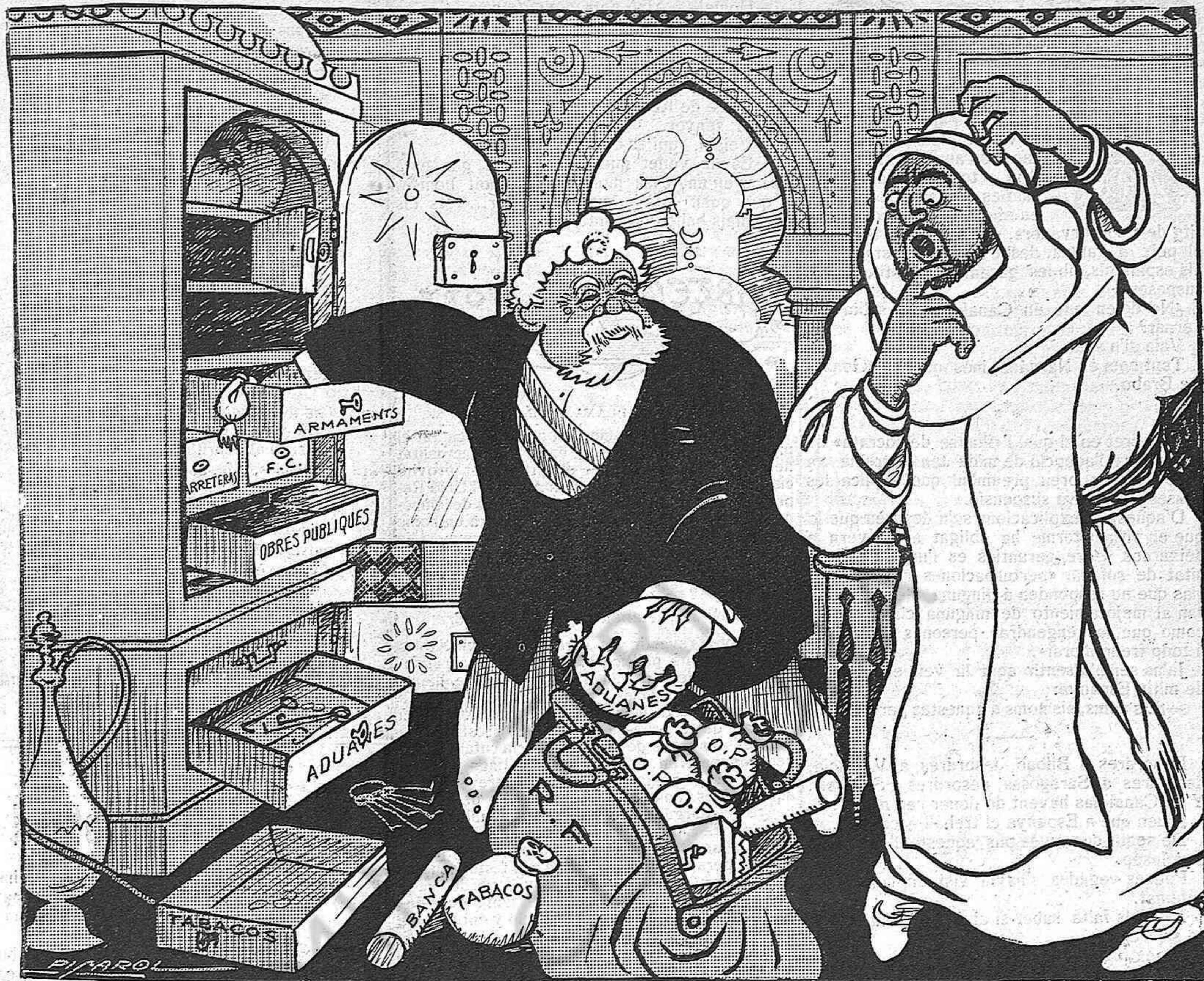
¿Quin serà el concepte que de la pietat y l'amor al proxim tenen aquestes ànimes religioses que empleen els seus cabals en vestits pera una imatge que té la sort de viure a cobert de totes les necessitats, haventhi tants germans nostres que acceptarien de bon grat un auxilli que'ls ajudés a sortejar un mal pas?

Mans femenines, segurament, mans delicades, mans que per res del món tocarien un fil de roba d'alguna de les moltes criatures desamparades que en espera de la rebufada del guardià passen les nits arracerats en alguna porta, seran les que avui s'emplein en vestir de les festes a la Verge de les Mercès. Es probable també que, de no gaire lluny, satisfet, vigili l'operació algun pastor d'ànimes, més amic dels goigs y les delícies de la terra que de l'utòpica gloria celestial.

Si a mida que'ls brodat, les joies, l'or y la plata del nou vestit vagin posantse en el cos immobil de la Verge pensessin els seus protectors en les moltes necessitats y les moltes llàgrimes que en la terra podrien aixugar, en les vides que podrien endolcir, en el bé que podrien fer, a bon segur que la manifestació dels seus sentiments fora ben be una altra.

Com també es molt possible que, de poder manifestar el seu pensament, els indiqués aquesta Verge que pretenen festejar, la complacencia y l'agrao ab que veuria com, ab els diners que costa aquet vestit que *La Veü* alaba, complien els seus compradors ab aquelles obres de misericordia que manen donar menjar al que té fam y beure al qui pateix de sed.

BAC DE RODA



MULEY HAFID:—Però ¿què feu?... ¿Que'm vuideu l'armari?
FALLIERES:—No: d'això nosaltres ne diem «establir el protectorat».



REPICS

H poble felis!

A La Seyne (prop de Tolon) havien de tenir lloc el passat diumenge eleccions municipals.

Però, arribada l'hora, no hi hagué manera de celebrarles.

¿Per què, pregunten?
Per la raó poderosíssima de que no va trobarse ningú que volgués ser regidor.

Y, naturalment, no haventhi candidats, els pobres electors hagueren de guardarse el dret electoral a la butxaca.

No tinguin por que a Barcelona ens caigui mai aquesta xiripa.

¡Faltarnos candidats!
Més possible es que, del modo que en el camp politic van posantse les coses, el millor dia ens faltin electors.

De *Espana Libre*, diari republicà de Madrid:

«Los moros que nos combaten junto al Kert tienen fusiles franceses y monedas francesas.»

Suposem que si això són infundis, no seran pas infundis de la reacció.

Perquè, per ara, encara no hem sentit dir a ningú que *Espana Libre* cobri d'en Maura.

Un telegrama:
«El señor Canalejas avui no ha rebut.»
¡Ditxós ell!...
No tothom pot dirho aixís.

Un altre que tampoc reb:
Aquet es don Alacandro.
Mentres els seus deixebles, atrafegats de debò, no saben aont girarse de feina, de Logroño ens envien les següents apacibles noticies:
«El señor Lerroux pasó ayer la tarde visitando la población. Al anochecer le fué ofre-

cida una comida en el sitio denominado Los Molinos.»

¡Admirable, veritat?

»Eso, Inés, ell se comenta;
no es menester comentallo.»

Espanya està mala, molt mala.
En Canalejas, metge de «cabecera», ja comensa a no tocarhi.

La pobre malalta vinga debilitarse, debilitarse, y, tot de cop, d'un dia a l'altre, vinguen atacs, y convulsions, y erupcions.

¿Com es que'l doctor s'enganya d'una manera tant lamentable?

Es que la familia, d'amagat del metge, en qui no creu, fa pendre a la pacient una altra recepta tota diferenta. Una recepta que, al peu, hi du escrit: «Agítese bien.»

Y d'aquí ve l'agitació.

Don Emiliano Ambrosio, comissionat per en Lerroux, va venir a apaciguar als revolucionaris de la *Casa del Pueblo*.

L'arenga va ser curta y expressiva:
—*Nuestro ilustre jefe estima que no ha llegado aún la hora de obrar*,—va dirlos; y l'escandol va ser fenomenal.

Això no vol dir que ell, a hores d'ara, ja deü haver obrat; de segur.

Y que la seva manera d'obrar, en aquets casos, es bastant clara.

Sembla que'l cardenal Aguirre té ganes de constituir una federació de sindicats obrers espanyols a base dels sants sacraments.

El diari que dona la noticia afegeix:
«Como es sabido, el cardenal Aguirre es el primado de España.»

—Aixís se comprèn!—diran els treballadors *sin trampa*.—Es el primado, y per això vol pendre als obrers per primos.

Una «conversa» pera'ls aficionats a desxi-frar trenca-closques:

—En quina part del cos sent els primers efectes d'una revolució, l'Emiliano?

—En quina?
—En la que t'acabo de dir.

Una hica de Maria s'acosta al confessor-nari:

—Ai, pare!... He rebut un gran afront!
—Resignació, filla meva; pensa que Nostre Senyor va dir: si't donen un revés a la galta dreita has de presentar l'esquerra.

—Ah, sí?... Me n'hi vaig, doncs.

—Aont vas?

—A veure el meu promès... Aquell afront que li deia es un petó que m'ha fet a la galta dreita.



SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN EL NUMERO 2207

- 1.^a XARADA I.—Corbatera.
- 2.^a ID. II.—Colominas.
- 3.^a ANAGRAMA.—Ple-Pèl.
- 4.^a TARGETA.—Batalla de reines.
- 5.^a CONVERSA.—Otger.
- 6.^a JEROGLIFIC I.—Ansia.
- 7.^a ID. II.—Un cap-mas.
- 8.^a ID. III.—Regadiu.

INTERESSANT

El vinent dissabte, 30 de Setembre,
NÚMERO EXTRAORDINARI DE
LA CAMPANA DE GRACIA

El present moment historic. ¿Aont som?
¿Aont anem? Actualitats polítiques.

8 pàgines * * * 10 centims

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Oln. 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a